No. 2146 Zaterdag 21 Februari 1925. 42ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

REORGANISATIE EN VAKONDERWIJS ONZER POLITIE.

Al heel spoedig — zeker binnen twee maanden — kunnen wij hier uit Holland de eerste officier van het corps Marechaussées verwachten, die belast zal worden met de reorganisatie en de opleiding van ons politiecorps.

Vergelijkingen zijn altijd leerzaam, dikwijls beschamend. Wie hier aan wal stapt met zijn vroegere herinneringen aan de dienaren der wet, aan wie in Holland de handhaving der openbare orde en de veiligheid der burgers is toevertrouwd, moet zich wèl beschaamd gevoelen, wanneer hij hier in een Hollandsche kolonie sommige vertegenwoordigers en handhavers van het gezag ontmoet.

Eigenlijk behoeft men de vergelijking nog nièt eens zoo vér te zoeken.

Wie ooit Trinidad of Demerara bezocht heeft, moet dat verschil wel bijzonder getroffen hebben. Ook daar bestaat het politiecorps in hoofdzaak uit zwarten en kleurlingen. Doch wat zijn dàt kranige kerels. Hetzij men ze op post ziet, te voet of te paard, of wanneer men het treft, dat een wacht wordt afgelost, het maakt altijd een even keurigen indruk. Men kan zien dat die menschen gedisciplineerd zijn, bij wie de ernst en tucht in het bloed zit en hun niet enkel bij een plotselinge bevlieging voor een oogenblik toewaait, wanneer zij bij geval onverwachts een hoogen superieur in het vizier krijgen.

Wij hopen het te beleven, dat wij ons politiecorps op die wijze nog eens georganiseerd zullen zien.

Zeker in den eersten tijd zullen we onze verwachtingen maar niet te hoog spannen. Want het zal geen gemakkelijke taak zijn, ook voor een vakman, een beetje orde, tucht en verbetering te brengen, gezien en in aanmerking genomen de talrijke minderwaardige elementen, waarmede die officier zeker in den beginne zal moeten samenwerken en het lage peil, waartoe ons tegenwoordig politiecorps is afgezakt.

Doch nu de zaak zóó wordt aangepakt, is de kans van slagen zeker grooter dan hij ooit geweest is.

***

Het is voor geen tegenspraak vatbaar, dat de gemeenschap groot belang heeft bij een degelijke, betrouwbare, vakkundige, goed onderlegde en zedelijk hoogstaande politie.

Veiligheid voor persoon en bezit, waarborg voor handhaving van gezag en orde zijn eischen, die ieder burger aan de samenleving mag stellen.

Wij mogen het een geluk rekenen, dat we hier geen toestanden kennen gelijk in zoovele groote steden in Holland, waar de menigte dikwijls partij kiest *tegen* de politie en *vóór* den misdadiger of straatschender, die door een agent gearresteerd wordt.

Alhoewel meestal de persoon weinig respect inboezemt, wordt door onze bevolking bijna zonder uitzondering toch in hem het gezag geëerbiedigd.

Hoeveel beter zou het zijn, hoeveel hooger zou de politie nog gewaardeerd en geacht, zijn hulp op prijs gesteld en hem medewerking verleend worden, wanneer ook de persoon, door zijn houding, *gedrag* en *moraliteit* eerbied afdwong, wanneer hij *op hooger trap van ontwikkeling* stond.

En daar ontbreekt nu helaas zeer veel, ja alles aan, eenige goede krachten en loffelijke uitzonderingen natuurlijk uitgesloten.

De *moraliteit* laat bij velen zeer veel te wenschen over. Het is bekend, hoe vroeger in het Militair Hospitaal op Plantersrust juist het politiecorps een zeer hoog percentage leverde aan zieken, die geen twijfel lieten aan intieme verstandhouding en vertrouwelijkheid met verdachte sujetten, die van onzedelijkheid een broodwinning maken. Men hoeft dan ook niet te vragen, wat het politie-toezicht te beteekenen heeft, wanneer dat schuim der bevolking in de beruchte achterbuurten zijn bachanaliën viert.

In dit verband willen we er hierop wijzen, dat het misschien om financieele motieven geboden kan slechts aan een beperkt gedeelte van het politiecorps toe te staan een huwelijk te sluiten, doch menschkundig is het in geen geval.

Wanneer een agent dikwijls na een heel zwaren dag- en nachtdienst, eindelijk vrijaf heeft, waar zal hij dan die vrije uren doorbrengen, wanneer hij niet getrouwd is? Iedereen kan dat begrijpen. In dat milieu vindt hij misschien rust en verkwikking voor zijn vermoeide leden, maar geen opleving of prikkel tot hoogere idealen. In dien kring moet hij noodzakelijkerwijze degenereeren en al zijn zelfstandigheid, eigenwaarde en zelfrespect inboeten.

Bij de nieuwe organisatie hopen wij, dat men alleen de goede elementen zal behouden en de andere minderwaardige bij de eerste gelegenheid opruimen, dat men aan een ieder volkomen vrijheid zal toestaan te huwen, zelfs aan de gehuwden de voorkeur zal geven en dat men nieuwe leden voor het corps uitsluitend zal recruteeren uit lieden, die gehuwd zijn, zedelijk hoog staan en vrij zijn van sterken drank. Het is beter eenige selectie toe te passen en betrouwbare getuigenissen van goed gedrag in te winnen, dan maar Jan en Alleman aan te nemen, waarvan men, zooals nu herhaaldelijk plaats vindt, misschien later een groot deel wegens ongeschiktheid of zelfs om rede van wangedrag hun congé moet geven.

***

Ons politiecorps moet tevens *op een hoogeren trap van ontwikkeling gebracht worden.*

Doch dat kan alleen, — met een zedelijk gedrag tot basis—, door hem onder tucht en discipline te brengen, door de noodige instructie en vakkennis verplichtend te stellen.

Ook aan het politiecorps zelf moet het idee van eigenwaarde en zelfrespect worden bijgebracht en bevorderd, het prijzenswaardig streven geprikkeld en aangevuurd tot verheffing van zijn stand, hij moet zelf leeren er op uit te zijn zich meer berekend te maken voor zijn taak, en zich tot een hoogeren trap van ontwikkeling op te voeren. Wanneer blijken zou, dat die lust ontbreekt, deugt hij niet voor dat werk. En blijft hij toch gehandhaafd, dan besmet hij zijn omgeving en [illegible] anderen den ijver tot verbetering en ontwikkeling tegen.

Degelijke opleiding en vakonderwijs is ook voor den politieman een eerste vereischte. Dat besef bestaat helaas niet onder ons politiecorps. Wij zouden bijna zeggen, het is hier van hooger hand haast systematisch tegengewerkt. Want wanneer men den eersten den besten burger en militairen uit het garnizoen bij de politie in dienst neemt, zonder eenige voorbereiding of opleiding, dan wordt het idee aangekweekt, dat alléén de uniform den politieman maakt.

Wèl zal het op veel bezwaren stuiten, vooral in verband met den zwaren dienst die onze politie vooral in de stad te verrichten heeft, een goede regeling te vinden om die opleiding door middel van instructie, vakkennis en discipline, op vastgestelde tijden bij groepen aan het corps te geven.

***

Curaçao zou hierbij profijt kunnen trekken van de ondervinding in deze materie elders opgedaan en het voorbeeld ons door Holland gegeven.

Daar heeft men sedert eenige jaren een neutrale Politieschool te Hilversum.

Doch indien ergens, dan is het zeer zeker ook hier waar, dat de opleiding van een goed en betrouwbaar politieman beheerscht moet worden door de beginselen van een goede levensbeschouwing. Vandaar, dat onder de politiemannen zelf, maar ook buiten de politie en niet het minst in hoogere kringen algemeen het groote gewicht en de dringende noodzakelijkheid van een op christelijken grondslag gevestigde oplossing van het vraagstuk der politie-vakopleiding ter dege werd ingezien. Vandaar dat ook, dat de Nederlandsche R. K. Politiebond de neutrale opleiding van den politieman niet voldoende achtte en er in mocht slagen een eigen R. K. Politie-Vakopleiding in mondelinge en schriftelijke cursussen te stichten, vooral door de oprichting van de R. K. Politieschool te 's Hertogenbosch in 1922, die zich sinds dien in een steeds groeiend getal leerlingen mag verheugen en een steeds toenemende belangstelling van Overheids-lichamen en-personen ondervindt.

Niet alleen dat de diploma's, door deze school uitgereikt, door de Overheid erkend worden, doch zij worden als een bijzondere aanbeveling beschouwd, getuige het woord van een man als JHR. VAN SASSE VAN YSSELT, die door zijn hooge rechterlijke positie toch wel tot een oordeel over politie bevoegd is en die zich gedrongen gevoelde onlangs in de 2e Kamer te verklaren, „dat de toekomstige politiemannen op de Bossche politievakschool worden opgeleid in de goede beginselen, waardoor ze in de toekomst, als ze eenmaal politiemannen zijn, 'zullen zijn de dragers van het gezag en orde en de maatschappij." — Hij getuigde, dat, „men verzekerd kan zijn, dat de rechterlijke macht en de maatschappij zullen kunnen steunen op een politie, die aan deze school haar opleiding heeft ontvangen."

„De technische vakkundige opleiding aan deze school kan de toets der critiek schitterend doorstaan, kan zich meten met ieder ander onderwijs. Wie van nabij kennis heeft genomen van het werken der Bossche Politieschool,

Wettenschappelijk Allerlei.

Nieuwe uitvindingen.

Sedert het verbruik van steenkool en petroleum zulke enorme afmetingen heeft aangenomen, is de wetenschap er voortdurend op uit geweest om of wel andere krachtbronnen op te sporen of wel naar middelen te zoeken, die tot een meer economisch gebruik van die mineralen kunnen leiden.

Met de steenkool is het nog niet zoo ernstig gesteld. De thans bekende voorraden — en hoevele wachten wellicht nog op een opsporing — zijn minstens voor twee à drie eeuwen nog toereikend.

Veel ernstiger is 't evenwel met het petroleumvraagstuk, vooral nu zich voor het luchtverkeer zooveel nieuwe perspectieven openen en het nog steeds toenemend autobedrijf de vraag naar het vloeibare goud steeds sterker opvoeren.

Langs allerlei wegen heeft men al getracht zich krachtbronnen te scheppen, welke den mensch onafhankelijk doen zijn van de slechts in beperkte voorraden aanwezige hoeveelheden steenkool en petroleum, hoe groot ook in het bijzonder eerstgenoemde thans nog mogen zijn.

In het gebruik van watervallen voor opwekking van electrischen stroom heeft men in menig opzicht een betrekkelijk goedkoope energiebron; maar lang niet in elk land is zulk een waterkracht ter beschikking.

Den laatsten tijd heeft men weer nieuwe proefnemingen gedaan om de enorme krachten, die bij eb en vloed zich doen gelden, dienstbaar te maken aan de techniek. Ook is het laatste woord nog niet gesproken omtrent reeds jaren geleden geopperde plannen met betrekking tot het aanwenden van de zonnewarmte als bron voor mechanischen arbeid, maar al die problemen staan nog goeddeels in hun kinderschoenen.

Doch het wetenschappelijk onderzoek rust niet. We behoeven in dit opzicht maar te herinneren aan de resultaten van ANTON FLETTNER, die met behulp van windkrachttorens den druk van den wind zóó wist aan te wenden, dat van die kracht in zeer veel aanzienlijker mate dan van de oude zeilmethode kan worden partij getrokken.

Doch de uitvinder heeft nog heel andere plannen.

Hij wil hooge torens, voorzien van reusachtige windvleugels, bouwen en dan uit de aanwezige windkracht electrische energie putten. Nu zouden voor het richten van die vleugels sterke motoren noodig zijn, maar Flettner is van oordeel, dat zijn uitvinding zulks overbodig maakt en de kracht van de menschelijke hand volkomen toereikend zal wezen.

De windvleugel, welken hij dit voorjaar bij wijze van proef construeeren wil, krijgt een doorsnede van maar liefst 60 M. Volgens zijn berekening zou zoo'n vleugel 1000 kilowatt electrische energie kunnen leveren. De uitvinder hoopt met zijn toestel een onwenteling teweeg te kunnen brengen in de levering van licht en kracht, wijl volgens zijn verklaring door aanwending van zijn methode een besparing van minstens 70 % zou worden verkregen.

Wat daarvan praktisch juist zal blijken zullen nadere proeven moeten leeren. Doch in ieder geval blijkt uit dit alles, hoe de moderne techniek het vraagstuk der krachtsopwekking tot verdere oplossing tracht te brengen.

***

De menschheid schijnt er nu vóór alles op uit te wezen, om aan handen en beenen rust te verschaffen door alle arbeid aan machines over te laten.

Benzine is daartoe tenslotte niet in voldoende hoeveelheid aanwezig en in elk geval kan de productie daarvan niet onbeperkt worden opgevoerd. Maar ruwe olie is er nog genoeg en zoo heeft men reeds lang getracht, deze voor auto's te gebruiken. Er waren al eenigszins tevredenstellende resultaten bereikt met behulp van bijzondere carburatoren, vóór-verwarmers en het laten aanloopen van den motor met benzine, doch practisch gesproken is er nog geen methode gevonden, om een automobielmotor met parafine-olie of teer-olie te laten loopen.

Het schijnt, dat men de oplossing al te vèr heeft gezocht en de moeilijkheden grooter gemaakt heeft dan zij eigenlijk zijn, want, volgens betrouwbare berichten is het nu gelukt een motor te construeeren, die uitmuntend loopt met ruwe olie en nog vrij wat eenvoudiger is dan de benzinemotor, daar hij geen carburator, geen bougie en geen ontsteking noodig heeft.

Het beginsel is zeer eenvoudig en de uitvinding schijnt wederom een Columbus-ei te zijn. De brandstof, in een reservoir boven den motor, loopt door eigen zwaarte naar een pompje, dat door een draaiende as met nokken bewogen wordt en de olie naar een inspuitinrichting perst. Hierin wordt de hoeveelheid olie, die juist voor één arbeidsgang van den zuiger noodig is, zeer fijn verdeeld en dan als een stofregen in de explosieruimte gespoten, waar de explosie door zelf-ontsteking volgt. De hoeveelheid brandstof kan nauwkeurig geregeld en het oogenblik van inspuiten willekeurig veranderd worden, door het verstellen der nokkenas, zoodat vóór- en na-ontsteking gegeven kan worden. Bij het begin moet men de explosiekamer een korten tijd vóórverwarmen door den stroom van een accumulator over een contactknopje door een electrisch gloeispiraaltje te voeren: aanloopen doet de motor echter dadelijk.

Het zou te ver voeren, nader op de uitvoering van den motor in te gaan, die het stadium van proefnemingen reeds eenigen tijd te boven is, en bij verschillende lange toeren zijn volkomen bedrijfszekerheid bewees. Binnenkort zal een klein model dezer machine op de markt verschijnen en daar zeker de belangstelling vinden, die het verdient.

* * *

Maar intusschen is alweer een nieuwe concurrent voor de benzine-motor verschenen, eigenlijk een heel oude bekende: de *stoommachine*, maar in nieuwen vorm.

Er loopen enkele stoomauto's in Engeland en daar ze niet stoken met kolen, doch met olie, zijn ze al iets minder zwaar en kolossaal gemaakt.

Maar ze hebben nog groote ketels en het duurt lang eer ze kunnen beginnen te draaien.

Deze bezwaren worden nu echter ook overwonnen, naar het *Berliner Tageblatt* meedeelt.

Na tientallen jaren arbeid, welke sedert 1919 in de vliegtuigenwerf van Rohra in alle stilte werd verricht, heeft ingenieur BERNHARD BECKER thans een uitvinding voltooid, welke zoo zij ook maar gedeeltelijk aan het gekoesterde optimisme beantwoordt, een enorme hervorming in ons economisch leven zal teweeg brengen.

Reeds tijdens den oorlog werd aan deze uitvinding twee patenten verleend, doch BECKER werkte verder, ofschoon reeds in 1922 duidelijk was, dat een geweldige vooruitgang voor het stoomketelwezen bereikt was. De jongste periode was echter de meest productieve en getuigde van energie en taaiheid.

De rijksregeering had de beteekenis van de uitvinding-Becker erkend en den ingenieur een gebouw ter beschikking gesteld.

De uitvinding is verbluffend, zegt het *„Berliner Tageblatt"*.

In een kleine ruimte van ongeveer 15 vierk. M. staat de vorm van een kleine oven van ongeveer 1½ M. hoogte een *Becker-Schnelldampf-Erzeuger*. De ketel is beduidend kleiner en bestaat uit een buizensysteem met ongeveer 1|200 inhoud van een normalen stoomketel. Terwijl dus deze Becker-ketel slechts een kleinen hoek van het 15 vierk. M. groote zaaltje inneemt, zou een normale ketel met een gelijke prestatie een ruimte vullen meer dan tweemaal zoo groot als bovengenoemd zaaltje.

van de onderwijs- en examen programma's der beide inrichtingen te Hilversum en te 's Bosch, wie de verslagen er van naleest en de namen van leeraren en examinatoren vergelijkt, moet wel tot de conclusie komen dat de school in Hilversum de handen vol zal hebben om die van den Bosch te evenaren."

Dat is het oordeel van een vakman.

En Minister Heemskerk verklaarde nog kort geleden, dat „indien hij nieuwe gelden (ter subsidieering) kon aanvragen, hij niet het minste bezwaar zou hebben meer geld aan te vragen voor de school van St. Michael te 's Bosch, dan nu het geval is."

Na zooveel lof gelooven we, dat er alles vóór is, indien de toekomstige opleiding van ons politiecorps het werkprogram van deze school tot voorbeeld neemt.

En zou er niet alles voor te zeggen zijn, indien men trachtte leerlingen met diploma's der Bossche Politie-vakschool naar Curaçao te lokken, of aan politiemannen, die met verlof naar Nederland vertrekken, als plicht oplegde den cursus aan die school te volgen en het diploma te behalen.

Hoe meer gezond en krachtig bloed men aan ons politiecorps toevoer., des te beter zal het berekend zijn voor zijn taak, des te eerder tot een hooger plan, tot een hooger peil van ontwikkeling komen, zal ook de stand zelf meer in aanzien stijgen.

NEDERLANDSCH FABRIKAAT.

„De Regeering van New-Foundland heeft een order geplaatst voor den bouw van een stoomschip met een snelheid van 15 knoopen bij de scheepsbouwmaatschappij *„de Nieuwe Waterweg"* te Rotterdam.

Deze orde, dateerend van 17 Januari, is in Nederland geplaatst, omdat de Britsche inschrijvingen te hoog waren en geen Britsche werf een spoedige aflevering kon waarborgen.

Dit is de 16e Britsche order, die in den laatsten tijd in Nederland geplaatst werd."

Dit bericht, dat we dezer dagen in de Hollandsche nieuwsbladen lazen, vervulde ons met trots. Doch van den anderen kant wekte het eveneens een groote teleurstelling te lezen, hoeveel schepen voor Hollandsche rekening er in het buitenland op stapel staan.

Het is hier niet zoo algemeen in onze kolonie bekend, welk een gunstigen naam het Hollandsch Fabrikaat ook in het buitenland heeft. Doch dat dit boven allen twijfel staat, vernamen we opnieuw nog niet lang geleden, en wij hoorden daarvoor een frappant bewijs. Van de meest bevoegde zijde vernamen wij onlangs, dat het reusachtig bedrijf van de *Curaçaosche Petroleum Mij.* op de Isla voor meer dan **90 pct.** bestaat uit Hollandsch fabrikaat.

Evenwel nog hooger stijgt onze bewondering, wanneer men hierbij in het oog houdt, dat hier door de *Cur. Petr. Mij* het meest moderne systeem van distillatie en raffinage in toepassing wordt gebracht, dat het allerhoogste rendement geeft, waarbij *letterlijk absoluut niets* als waardeloos afvalproduct overblijft.

Zulke machines levert de Hollandsche industrie.

Wij zouden dat allemaal zelf best kunnen nagaan. Want al verscheidene jaren achtereen komen alle *K. W. I. M.* booten hier uit Holland aan, steeds met volle lading, die voor het grootste deel, soms zelfs uitsluitend bestemd is voor de Isla en voor de zustermaatschappij, de *Carribbean Petr. Cy.* in Maracaibo.

Wij weten allemaal minstens van hooren zeggen, dat dit petroleumbedrijf daar op de Isla reusachtig is. Men heeft ons gezegd, dat het langzamerhand uitgroeit tot de grootste petroleumraffinaderij der geheele wereld.

Edoch, wanneer men het niet uit eigen aanschouwen van nabij gezien heeft, kan men zich er moeilijk eenig denkbeeld van vormen, hoe dat schiereiland van *Asiento*, dat we gewoonlijk de *Isla* noemen, geheel en al staat volgebouwd met petroleumtanks, een electrische centrale, met pompstations en motoren, met stoommachines, met geheele reeksen van geweldige vuurovens en distillatie-inrichtingen, die zich ver in de lengte en diep in de breedte uitstrekken en hoog in de lucht verheffen.

Dat was het oorspronkelijk bedrijf, nog gebouwd tijdens den oorlog. Het was toen begrijpelijk grootendeels Amerikaansch fabrikaat. Doch weet men wel, dat dit alles geleidelijk vervangen wordt en reeds heel veel vervangen is zooveel mogelijk door Hollandsch fabrikaat?

Doch zooals gezegd, het schiereiland de *Isla* is nu volgebouwd.

Een nieuwe fabriekstad is reeds in opkomst en sluit zich daarbij aan, nu op de eigenlijke plantage Asiento. Dat is de nieuwe uitbreiding van de raffinaderij, het vorig jaar reeds begonnen, en die zeker dit geheele jaar nog wel in beslag zal nemen.

De oude centrale, van zoo groote capaciteit, dat zij de geheele Willemstad, ten Oosten en Westen der haven, best van electrisch licht zou kunnen voorzien, is nu al ontoereikend en niet meer in staat voldoenden stroom te leveren.

Er wordt nu een nieuwe electrische centrale gebouwd op Asiento, wel kleiner in oppervlakte, omdat hier met stoomturbines zal gewerkt worden, doch van veel grooter capaciteit dan de oude.

Men weet, dat de *Delftsche Pletterij* van de firma ENTHOVEN het vorig jaar begonnen is met hier 42 nieuwe petroleumtanks te bouwen. Nog vóór dit tankpark werd opgeleverd, kwam reeds de orde van de *Koninklijke* uit Holland, nog 95 nieuwe tanks er bij te bouwen, waarmede men nu nog volop aan den gang is, en wel tot Juni de handen vol zal hebben.

Die tanks varieeren in alle mogelijke afmetingen. Daar zijn nieuwe tanks, smal en hoog, voor de nieuwe *Foamite* installatie, dat wondere bluschmiddel voor petroleumbranden.

Het eigenlijke tankpark bestaat uit heele groepen van tanks, groot en klein. De kleinste van 100 ton inhoud. De grootste, die elk tot 12000 ton, dat is ongeveer 80,000 barrels, inhoud hebben. Dat zijn reuzengevaarten van 33 meter middellijn en 16 meter hoogte, met een totaal gewicht aan ijzer van 350.000 KG. Wanneer men door het mangat naar binnen kruipt en dan rondom zich heen ziet, dan lijkt het een circus of hippodrôme, zoo enorm zijn de afmetingen.

Het geheel wordt uit ijzeren platen elk van 1½ M. hoog en 5 M. lang in elkaar geklonken. Millioenen van klinknagels zijn hier verwerkt. Dat is geen overdrijving. Alleen in den bodem van zoo'n reuzentank zitten 56000 klinknagels. Interessant is het te zien hoe vlug dat klinken in zijn werk gaat. Daar staat een Hollandsch werkman den heelen dag tegen dien, door de tropenzon heet geblakerden, staalmantel aangedrukt, gewapend met zijn pneumatischen revolverhamer, die met eindeloos en oorverdoovend gerikketikketik in minder dan geen tijd den witgloeienden ijzeren bout beukt en vasthamert en vormt tot een mooien glinsterenden knop. 150 Hollanders en 150 à 200 Curaçaosche werklui zijn nu al sinds het vorig jaar met dezen tankbouw bezig.

Voor al deze pletters zijn heele rijen van woningen gebouwd met een heel modern ingerichte centrale keuken, met een eet- en ontspanningslokaal. Als men de keurige inrichting van deze gebouwen ziet, kan men het alleen maar bejammeren, dat dit alles maar van tijdelijken aard is en na oplevering der tanks zal worden afgebroken.

We mogen het hier wel verklappen, — want Curaçao vaart er goed bij — dat hier wekelijks door de Pletterij 10 à 11000 gld. aan arbeidsloon wordt uitgekeerd.

Een leek, die dat alles voor het eerste ziet, slaat de handen in elkaar en kan er maar geen hoogte van krijgen, waar die groote menigte tanks voor moeten dienen.

Behalve de speciale tanks voor de *Foamite*-bluschinstallatie, heeft men hier tanks voor opsparing van het zoetwater, dat van de plantage *Zapaté*, op een afstand van bijna één uur gaans hierheen gepompt wordt, verder een hoogreservoir voor zoutwater, benoodigd voor afkoeling van het zoetwater bij de distillatie gebruikt.

Rekent men dat elken dag 2 tot soms 4 tankbooten hier van Maracaibo binnenkomen, die elk een lading van 800 tot ruim 2000 ton ruwe olie aanbrengen, dan begrijpt men al gemakkelijk, dat voor opslag van deze ruwolie een vrij groote menigte van tanks noodig is. De C. P. M. produceert petroleum, gasoline, gasolie, residu (stookolie), smeerolie en asphalt. Elk dier producten heeft zijn afzonderlijke opslagtanks. Vooral voor de residu is heel wat ruimte noodig.

De **K. W. I. M.** booten alléén betrekken hier jaarlijks voor eigen gebruik ± 200.000 ton stookolie. En het bedrijf van de *Isla* produceert zoo ongeveer één millioen ton residu per jaar, en dat alles wordt door andere schepen, hetzij als bunkerolie voor de reis, of wel als lading naar vreemde havens uitgevoerd.

Wanneer hier een groote olietankboot een lading van ruw olie of van residu inneemt, dan is dat dikwijls een lading van meer dan 8000 ton, **dus zou ongeveer ¾ van de totale** inhoud één van die allergrootste tanks van 33 M. middellijn en 16 meter hoogte.

Met zulke cijfers voor oogen begrijpt men pas, waarvoor al die menigte van tanks dienen moeten, krijgt men pas eenig flauw denkbeeld wat er zoo al in dat bedrijf van de C. P. M. omgaat.

Wij kunnen voor de waarheid er van niet instaan, doch iemand heeft ons verzekerd, dat er op de *Isla* voor een waarde van 40 millioen Hollandsche guldens gebouwd is.

Veertig jaren geleden zwoer GUZMAN BLANCO wraak te nemen op Curaçao, en het te verlagen tot een nietig, onbeteekenend visscherseiland.

Het ziet er tegenwoordig heel anders naar uit.

HET JAARFEEST van den CURAÇAOSCHEN R. K. VOLKSBOND.

Maandag avond vierde onze CUR. R. VOLKSBOND zijn jaarlijksch Stichtingsfeest, en het heeft een prachtig, ja schitterend verloop gehad.

Allereerst werd dank en hulde gebracht aan God, den Gever van alle goed, voor zijn zegeningen in het afgeloopen jaar geschonken. Daarvoor werd door de leden in de ruime kerk van Pietermaai een plechtig Lof bijgewoond, dat door de gezangen van het mannenkoor der St. Annakerk werd opgeluisterd, begeleid door de welluidende tonen van de koper instrumenten van de „Banda Excelsior," het nieuwe muziekkorps van den Bond. Het welsprekend apostolisch woord van den Bondsadviseur Pater VERRIET leerde de leden hun plichten kennen. Naar aanleiding van de tekstwoorden: *Hij die Mij beleden zal hebben voor de menschen, dien zal ook Ik belijden voor mijn Hemelschen Vader*, wees de gewijde spreker op het roemrijk voorbeeld van den eersten Apostolischen Vicaris van Curaçao MGR. NIEWINDT die geleden en gestreden had om het Curaçaosch volk op te heffen en te veredelen.

Van zijn onvermoeiden arbeid kan de R. K. Volksbond de vrucht en de bekroning genoemd worden.

In navolging van zijn glorieus voorbeeld moeten ook de leden getuigenis geven en hun geloof beleven en belijden in hun privaatleven, in hun familieleven en in de Maatschappij. De liefde van Christus dwingt ons daartoe. Dat was het thema, dat de redenaar op treffende wijze uitwerkte en voor zijn hoorders belichtte.

Na afloop dezer kerkelijke plechtigheid vereenigden zich de leden op het plein voor de kerk, groepeerden zich in optocht en trokken zoo, voorafgegaan door het Bondsvaandel en het Bestuur, begeleid door de opwekkende tonen van de muziek naar het *Teatro Americano*, waar de feestvergadering was bijeengeroepen.

Het is ons niet mogelijk in een kort bestek een uitvoerig verslag van deze belangrijke vergadering te geven

Doch als onze totaal indruk willen wij dit belangrijke feit hier constateeren en vastleggen.

Men zegt zoo dikwijls: de Curaçaoënaar houdt niet van vergaderingen en het is waar. Wanneer er geen tooneelstuk wordt opgevoerd, niet iets moois te zien is, niet wat grappen verkocht worden of tot slot niet een bal als toegift, — voor velen de hoofdzaak en eenige attractie — aan verbonden wordt, voelt de Curaçaoenaar niets, absoluut niets voor een ernstige vergadering of bijeenkomst.

Het mag tot eer en glorie van den R. K. Volksbond gezegd worden, dat zij in den korten tijd van haar bestaan haar leden reeds tot hoogere idealen heeft weten op te voeren, dat zij belangstelling en enthusiasme heeft weten te wekken en aan te kweeken voor hoogere cultuur, voor verheffing van de volksklasse, van den arbeidersstand, voor praktische godsdienstige, sociale en economische onderwerpen.

Hoe anders te verklaren, dat den geheelen avond gedurende deze feestvergadering zoo'n echt opgewekte stemming, zooveel animo en geestdrift heerschte, terwijl men zich toch aan niets anders kon vergasten dan alleen aan het gesproken woord van den secretaris, die het jaarverslag uitbracht, van den feestredenaar den Heer J. A. HERNANDEZ, die op werkelijk enthusiaste wijze het doel van den Volksbond schilderde: zijn leden op te voeden en te maken tot waardige leden der Maatschappij.

Tal van andere sprekers volgden nog En het viel ons daarbij op, hoeveel welsprekendheid er schuilt onder de zonen van ons volk, hoeveel heldere kerngezonde idées er sluimeren, maar bij zoo'n gelegenheid in sprankelenden rijkdom en overvloed loskomen.

Een jubel van enthusiasme brak over de vergadering los, toen de Heer L. CAMARENA opstond en op het podium verscheen om aan de vergadering mede te deelen, dat zooals hij vernomen had, de Volksbond op zijn program had geplaatst: het bouwen van gezonde flinke volkswoningen voor haar leden.

Als bewijs van sympathie met het streven van den Bond bood hij op de terreinen van zijn *Villa La Fama* achter op Pietermaai een stuk grond in eigendom aan de *Cur. R. K. Volksbond* aan om daarop het eerste huis te bouwen en reikte te gelijk het officieele document, den brief van eigendom, aan het Bestuur over.

De *R. K. Volksbond* staat onder de degelijke leiding van den Heer J. H. SPROCKEL. Met het wakkere Bestuur, dat den President ter zijde staat, mag hij met voldoening op den afgelegden weg terugzien. Aan hun onvermoeid werken en taaie volharding komt goeddeels de eer toe, dat de Bond in die weinige jaren reeds tot zoo'n hoogen bloei gestegen is.

Vivat, crescat, floreat!!!

Berichten uit de Kolonie.

Hoog Bezoek.

Vorige week Woensdag kwam hier per Spaansche boot *Manuel Arnus*, Z.D.H. Mgr. M. S. GODOY, bisschop van Maracaibo, terugkeerend van zijn reis naar Spanje en Rome. Met de *Zulia* zette Mgr. en gezelschap Zondag namiddag de reis naar Maracaibo voort.

Curaçao—Maracaibo.

La Cruz vestigt er de aandacht op hoezeer in den laatsten tijd het passagiersverkeer tusschen Maracaibo en ons eiland is toegenomen. Vroeger werd dit passagiersvervoer nagenoeg uitsluitend onderhouden door de *Merida* en door de *Zulia* en de *Maracaibo* van de *Red-D-line*. Tegenwoordig zijn daarenboven door de *K.W.I.M.* de stoombooten *Brion*, *Baralt* en bij wijlen nog de *Astrea*, *Carna* of een andere boot in die vaart gebracht. Een Fransche vrachtboot *Taza* onderhoudt het verkeer met Maracaibo. Niet zelden brengt een of ander olieboot één of meer employé's van de *Carribean Petr. Cy* mee. En toch kunnen al die booten nog niet eens den grooten toevloed van passagiers verwerken, die zich aanmeldt.

In de eerste 14 dagen dezer maand kwamen hier van Maracaibo aan:

4 Febr.	per SS.	*Astréa*	11 pas.
6	„ „	*Maracaibo*	13 „
6	„ „	*Carlota*	1 „
7	„ „	*Iustina*	1 „
8	„ „	*Conchita*	2 „
8	„ „	*Baralt*	18 „
12	„ „	*Brion*	29 „
		totaal	75 pas

en gingen van hier naar Maracaibo:

1 Febr.	per SS.	*Baralt*	29 pas.
1	„ „	*Maracaibo*	16 „
6	„ „	*Brion*	18 „
11	„ „	*Merida*	45 „
13	„ „	*Baralt*	38 „
15	„ „	*Zulia*	65 „
		totaal	211 pas.

Lange reis.

Z.Exc. Gouverneur BRANTJES met militairen adjudant en Pater Vicaris LUYCKX vertrokken Donderdag avond 7 uur met de vrachtboot *Venus*, volgeladen met bijna 3½ millioen KG. phosphaat voor Europa, naar St Martin. Eerst Maandag namiddag half 2 is de boot op St. Martin aangekomen. Men maakte zich daar al ongerust over het lange wegblijven. Het is dan ook 'n tamelijk lange reis geweest. Vroeger deed de *Christiansted* en de *Prinses Juliana* over dat traject maar 2½ dag

Ontvlucht.

Dinsdagnacht zijn er twee gevangenen uit het Fiscalaat spoorloos verdwenen. De eene is een Venezolaan, die over 3 weken reeds zijn straftijd zou hebben uitgediend, de andere een Franschman, die naar men zegt wegens het vervalschen van wissels uit Frankrijk gevlucht is. Bij aankomst van de boot in Colon, werd hem daar wegens het gemis van de noodige legitimatiestukken den toegang geweigerd en kwam hij hierheen, doch vóór zijn aankomst was van uit Frankrijk reeds telegrafisch zijn aanhouding gevraagd, zoodat hij hier in den val liep en gearresteerd werd. Men zegt, dat dezer dagen een paar Fransche inspecteurs van politie hier verwacht worden om hem gevankelijk naar Frankrijk over te brengen. Maar het vogeltje is nu gevlogen.

Er is ook een visscherscano zoek, zoodat de veronderstelling voor de hand ligt, dat ze daarmee naar de kust van Venezuela zijn overgestoken, wat zeker bij den vrij sterken wind en ruwe zee van de laatste dagen een tamelijk gevaarlijk werkje is.

De politie is er met een visscherszeilboot op uitgetrokken om hen op te pikken. Maar waarom zoo'n moeite gedaan? Laten we veeleer blij zijn, dat we ze met goed fatsoen kwijt zijn. Als ze hun straftijd hadden uitgezeten, zouden ze toch als lastige vreemdelingen zonder middelen van bestaan het land zijn uitgezet. Waarom ze nu dan nog gaan opzoeken om ze weer een tijd lang op 's lands kosten te onderhouden?

— Latere berichten melden, dat die zeilboot met 2 policen op zoek naar de ontvluchten, onverrichter zake is terugekeerd.

Doch zoodra het ontvluchten hier bekend was, is er een telegram naar Coro gezonden, met verzoek dien Franschman bij aankomst gevangen te nemen.

En dat is ook werkelijk gebeurd.

Hij zal nu wel spoedig hier aankomen en dan uitgeleverd worden.

De Lago Petr. Cy op Aruba.

Op Aruba is men in blijde verwachting van een telegram uit Engeland, dat eerstdaags kan binnenkomen met de tijding, dat aan de Sint Nicolaasbaai de voorbereidende werkzaamheden voor de *Lago Petr. C.* een aanvang kunnen nemen. Verschillende contracten tot aankoop van particuliere gronden daar in de buurt zijn reeds gereed en wachten daarop om afgesloten en onderteekend te worden. Ook de noodige machines en materialen voor den bouw, baggermachi-

---

De Becker-ketel heeft ook geen schoorsteen noodig en geen bijzonder ketelhuis. Terwijl bij een stoomketel van de huidige constructie minstens vijf uren en langer moet gestookt worden, eer de voor het bedrijf noodige kracht aanwezig is, en dan nog slechts op een druk van 6 à 8 atmosfeeren komt, is de Becker „snelstoomverwerker" binnen vijf minuten van koud op minstens 15 atmosfeer. Het is derhalve genoeg, wanneer de ketel enkele minuten voor het bedrijf aanvangt, in werking wordt gebracht.

Het nieuwe in dezen ketel is niet alleen zijn kleinheid, maar ook het feit, dat een waterketel eigenlijk niet aanwezig is,

Het geheim van de vinding berust op een betrekkelijk hoogst eenvoudig beginsel. En wel op de omstandigheid, dat water in heel fijn verdeelden toestand, stoffijn om zoo te zeggen, zeer snel in stoom is om te zetten. Dat fijn verdeelde water nu wordt in buizen geperst en gaat in zeer weinig tijds na het binnentreden in stoom over.

Natuurlijk is ook hier brandstof noodig, om de fijne waterdroppeltjes in stoom te doen overgaan, maar aangezien het heele proces enorm veel korter duurt, ligt hier een nieuwe weg open voor een hoogst belangrijke besparing aan brandmateriaal, om van de zoo groote tijdwinst niet eens te spreken.

De proefketel wordt met olie verhit, hij zal echter ook voor andere brandstoffen ingericht worden. Het verbruik is niet zoo groot als bij een oliemotor. Ontploffingen zijn bij den Becker-ketel uitgesloten, wijl zich in den ketel geen water bevindt, door de naverdamping ontstaan. De bediening van den ketel en het brengen op den gewenschten druk geschiedt automatisch. De ketel zal gebouwd worden tot 150 atmosfeer en meer.

Binnenkort reeds zal te Rohra met de productie van de Becker-ketels een aanvang worden gemaakt. Vervaardigd worden dan ketels met per 30 atmosfeer druk.

Groote verwachtingen koestert men van deze uitvinding ook voor den landbouw.

Een aantal deskundigen van naam hebben zich reeds ernstig met de uitvinding, welke een volkomen herziening van de bestaande theorie der warmteleer gebracht heeft, beziggehouden.

Merkwaardig is, dat de methode reeds de aandacht heeft van de automobielindustrie, waarbij de vraag rijst, of zoodanige kleine ketels kunnen worden gebouwd, dat ze in effect de benzinemotoren zullen evenaren of overtreffen.

Wat er van zij, de moderne technische wetenschap arbeidt rusteloos voort om het in economisch opzicht zoo belangrijke probleem van een zoo goedkoop en rationeel mogelijk gebruik van hulp- en grondstoffen tot oplossing te brengen.

Zeer veel is in den loop der laatste tientallen jaren op dat gebied reeds bereikt; thans liggen weer nieuwe wegen open, die wellicht nader voeren tot het zoo lang begeerde doel.

***

MAKONIN, een jonge Russische officier, die een middel ontdekt heeft om benzine door zware minerale of plantaardige oliën te vervangen, als beweegkracht voor explosie motoren, heeft, naar een Engelsch blad meldt, aan den president van de Republiek een brief geschreven, waarin hij de Fransche regeering het recht aanbiedt van zijn uitvinding gebruik te maken voor doeleinden, die de nationale verdediging betreffen.

Makonin zegt in zijn brief: „Ik wil Frankrijk mijn dankbaarheid toonen voor de gastvrijheid, die het mij gedurende twee-en-een half jaar bewezen heeft en voor de edelmoedigheid, die het steeds aan mijn landgenooten heeft betoond."

Makonin's uitvinding is zes maanden bij Fransche militaire deskundigen in onderzoek geweest en dezen zijn er volkomen voldaan over. Zij zal, zoo wordt gezegd, het departement van oorlog in staat stellen per jaar 600 millioen franc aan benzine te sparen.

nes om de haven in het *Lagoen* uit te diepen zullen dan spoedig uit Engeland verwacht worden. De dageraad voor economische opleving en voorspoed van Aruba breekt aan.

— Op Aruba liepen zelfs geruchten dat nog een andere petroleum maatschappij zich aldaar zou komen vestigen. Wij konden hier nog geen bevestiging van dit bericht verkrijgen. Voorloopig beschouwen we het als onwaarschijnlijk.

Gedecoreerd.

Door den President der Republiek Venezuela is de Heer ABRAHAM M. L. MADURO alhier benoemd tot Ridder in de Orde van het Borstbeeld van den Bevrijder. Onze gelukwenschen.

Dokter op Bonaire.

Op het einde dezer maand zal Dr. GABRIEL van Bonaire, die gedurende drie jaren op dit eiland de geneeskundige praktijk heeft uitgeoefend, weer naar Oostenrijk, zijn vaderland terugkeeren. Geheel Bonaire is eenstemming in lof over de wijze, waarop deze dokter zijn zegenrijk werk verricht heeft. Altijd gedienstig en voorkomend, altijd bereid om te helpen, bijna immer vergezeld van zijn echtgenoote als verpleegster, ging hij de zieken bezoeken. Bij zijn komst op Bonaire werd juist het nieuwe hospitaal geopend. Elken dag was hij hier op zijn post, om de zieken te helpen. Ook het Hospitaal heeft veel aan hem te danken. De armen vooral zullen zeer veel aan hem verliezen, want niet alleen door medische hulp, maar ook door woord en daad, door afdoende steun bij armoede trachtte hij hun nood te lenigen, waar hij kon. Dr. GABRIEL gaat Bonaire verlaten, en de wenschen en gebeden van allen vergezellen hem, en groot is aller verlangen, dat hij weer na zijn verlofreis op hun eiland moge wederkeeren.

Dr. J. R. ARENDS zal zijn plaats gaan innemen. Moge ook deze dokter spoedig de sympathie van de bewoners gewonnen hebben.

Onze Posterijen.

Wij sluiten ons geheel en al aan bij de vraag en de klacht door het *Boletin Comercial* in haar nummer van de vorige week Zaterdag gesteld en vragen ook op onze beurt: Waarom kunnen de schoeners, die soms van hier rechtstreeks naar Santo Domingo vertrekken, niet de mail daarheen meenemen, terwijl nu de correspondentie voor die Republiek bestemd met veel vertraging via Porto-Rico verzonden moet worden? Wat kan er tegen zijn? Laten we toch alles doen, wat voor de belangen van den handel bevorderlijk is, waartoe zeker een vlugge correspondentie een eerste factor is.

Datzelfde geldt ook van andere extra scheepsgelegenheden naar andere naburige plaatsen, waarop echter door onze Posterijen nooit de aandacht gevestigd wordt. Nog eens herhalen we, dat we zulke aankondigingen volgaarne onder onze nieuwsberichten zullen opnemen.

't Bovenstaande hadden wij reeds geschreven, doch het bevredigde ons niet. Wij konden ons maar niet voorstellen, dat onze Directeur van het Postkantoor zoo weinig actief zou zijn dat hij heeleemaal niets voor deze kwestie zou voelen. Wij zijn toen opnieuw op onderzoek gegaan. En wat bleek toen? Dat de Postdirecteur hier weinig of geen schuld heeft.

De fout ligt alleen bij de agenten van de Stoomvaartmaatschappijen en bij de scheepskapiteins, die geen kennis geven, van hun a.s. vertrek, of zóó laat, dat er geen gelegenheid meer is dit nog op tijd te publiceeren.

De klacht is dus op het verkeerde kantoor bezorgd. De *Boletin Comercial* zal dus ook wel willen medewerken, dat ze aan het juiste adres terechtkomt.

Scheepskapiteins, reeders-loodsdienst en posterijen moeten hier met elkander samenwerken in het belang van den koophandel.

De R. K. Universiteit.

De nieuwe R. K. Universiteit te Nijmegen gaat gestadig voort haar faculteit der letteren steeds verder uit te bereiden.

De *N. R. Ct.* is daar alles behalve gerust op. Nog niet lang geleden schreef zij: „Ondertusschen wordt de schoone plaats van onze eerste Universiteit (van Leiden) langzaam en zeker door de Nijmeegsche R. K. Universiteit ingenomen. Reeds nu overtreft ze Leiden op het gebied der moderne talen vèr en als de bezuinigingsbijl zoo doorgaat, dan krijgt ze ook op ander gebied goede kansen."

Professor Boer van Amsterdam klaagde onlangs over de engheid van onze Katholieke Universiteit.

Het schijnt dus nog al mee te vallen. Maar er is meer, zegt „*De Tijd*". „De Katholieke universiteit van Nijmegen hebben wij katholieken zelf gebouwd en wij houden ze in stand ook terwille van ons eigen kath. volk. Laat de gefortuneerde liberalen, de mannen, voor wie de rede de hoogste kenbron der waarheid en de wetenschap Souvereine is, ook eens een Universiteit.... ten minste onderhouden. Dan zullen zij verleeren met zooveel minachting neer te zien op den arbeid van anderen, die naast en behalve ons eigen hoogenschool ook nog bovendien *hun* (der liberalen) instituten mogen helpen bekostigen.

Auto-ongeluk.

Donderdagnamiddag is in de Breestraat van Otrabanda een jongetje van 8 jaar door een auto aangereden, waardoor het niet alleen een paar schrammen in 't gezicht kreeg, maar ook bovendien zijn dijbeen brak.

Een duikboot.

Woensdag ontvingen we van officieele zijde het bericht, dat deze week Vrijdag onze haven zou bezocht worden door een Amerikaansche duikboot of onderzeeër, komende van Colon.

Dat was natuurlijk een gebeurtenis van gewicht. Want het zou de allereerste maal zijn dat zoo'n boot hier onze haven binnenkwam.

Die Amerikaansche duikboot heeft ons gisteren leelijk teleurgesteld.

Zij is niet komen opdagen.

Wij gaan van daag weer op den uitkijk staan.

St. Eustatius.

Heden 16 Februari vertrok met den mailschoener, de „*Ina Vanterpool*" naar Curaçao, de Heer I. MUSSENDEN, thans overgeplaatst naar het departement van Financiën op het hoofdeiland.

Ongeveer vier jaren vervulde zijn Ed. alhier de betrekking van Ontvanger en waarnemend Gezaghebber.

Wat er in dien korten tijd in St. Eustatius werd tot stand gebracht, bewijst wel hoezeer de belangen van de bewoners hem ter harte gingen. Hospitaal, tennisveld, abattoir, Jubileum-Park, bibliotheek en leeszaal. Ruim twee duizend boeken, waaronder vele standaardwerken in prachtband, wist Z. Ed., gedurende zijn verblijf in New-York voor dit doel te vergaren.

De wegen, door de hevige regens van verleden jaar beschadigd of verwoest, zijn hersteld en met goten van concreet voorzien.

De heer MUSSENDEN moge gerust getuigen, dat hij voor Statius, zijn geboortegrond, gedaan heeft wat in zijn vermogen lag.

Geen wonder, dat de geheele bevolking hem noode zag vertrekken en daarvan blijken gaf.

Zijn heengaan is een verlies voor het eiland.

Onze beste wenschen vergezellen Hem.

Een brandend wrak.

Donderdag middag werd hier een draadloos bericht gepubliceerd, meldend dat het brandend wrak van het SS. *Canadian Navigator* ongeveer met een vaart van één mijl in de richting W.N.W. ronddrijft ter hoogte van 13° 14' Nbr. en 59° 58' Westerlengte, welke plaatsbepaling ongeveer overeenkomt met gelijken afstand westelijk van Trinidad en Barbados. Voor de scheepvaart kan zoo'n brandend wrak natuurlijk groot gevaar opleveren.

Ina Vanterpool.

Deze mailschoener is hier Donderdag vóórmiddag aangekomen. Zij heeft een tamelijk vlugge reis gehad, en maakte het traject van Saint-Martin hierheen in 3 dagen.

A. s. Maandag vertrekt ze weer naar de Bovenwindsche Eilanden.

Een vliegmachine.

Gisteren morgen is hier door de Italiaansche boot *Ansaldo Ottavo* een vliegmachine aangebracht.

Zouden de reeds lang beloofde vliegtochten hier nu eindelijk een aanvang nemen? De kansen zijn zeker toegenomen. Volgens de loopende geruchten zou hier de volgende week van Colombia een ander vliegtuig verwacht worden. En zal dit pas aangekomen vliegmachine hier gemonteerd worden, waarna beide gezamenlijk de luchtreis naar Colombia zullen ondernemen.

En nu op den uitkijk!

Aruba-Curaçao.

Ook met Aruba neemt het verkeer met ons eiland in belangrijke mate toe. Als bewijs kan dienen, dat van Aruba hier werden aangebracht.

30 Jan.	per	*Ligia*	18	passagiers
30 „	„	*Gracia Maria*	28	„
5 Feb.	„	*Percy*	3	„
5 „	„	*Amadéo*	8	„
5 „	„	*Gloria Maria*	1	„
6 „	„	*Ligia*	54	„
6 „	„	*Slagbaai*	14	„
6 „	„	*Graciosa*	6	„
		totaal	114	

Officieele Berichten.

Aan Mevr. J. S. G. Haayen-Spit, hoofd der Wilhelminaschool alhier, is, om gewichtige redenen, twee en een halve maand verlof verleend.

Mej. S. A. M. Neuman, onderwijzeres aan de Emmaschool alhier, is gedurende den verloftijd van Mevr. Haayen-Spit voornoemd, overgeplaatst naar de Wilhelminaschool alhier en de heer Enrique Goilo, onderwijzer 3e klasse alhier, is gedurende dien tijd werkzaam gesteld op de Emmaschool alhier.

De agent van politie 2de klasse, W. H. Muller, is, op zijn verzoek, eervol ontheven van de tijdelijke waarneming van de functien van agent van politie 1e klasse en de agent van politie 2e klasse, S. G. Evertsz, is tijdelijk bevorderd tot agent 1ste klasse.

Buitenland

Gezantschappen bij den H. Stoel.

De groote invloed der Katholieke Kerk wordt sedert het uitbreken van den wereldoorlog steeds meer erkend. Dat blijkt overduidelijk uit het groot aantal Staten, dat zich sedert 1914 bij den Paus door een gezant laat vertegenwoordigen.

Vergeleken met een dertigtal jaren geleden is het getal gezantschappen bij den H. Stoel verdubbeld.

In 1914 hadden 14 Staten een vertegenwoordiger bij den Paus; 4 van deze hadden een ambassade (een gezantschap van den hoogsten rang), nl. Oostenrijk-Hongarije, Spanje, Frankrijk en Portugal.

Toen Paus Benedictus XV aan het bewind kwam, hadden sinds meerdere jaren Frankrijk, Portugal en het vorstendom Monaco de betrekkingen met Rome verbroken, zoodat het getal gezantschappen verminderd was. Sedert den oorlog hebben de regeeringen van heel de wereld voeling gezocht met het Vaticaan en zijn hulp en medewerking trachten te verkrijgen.

De nieuwgeboren Staten Finland, Esthland, Polen, Tsjecho-Slowakije, Yugo-Slavië, enz. zonden tijdelijke of vaste gezantschappen.

Op het oogenblik zijn bij den H. Stoel 27 naties vast vertegenwoordigd. Daaronder telt men 7 ambassadeurs. En dat getal zal nog vermeerderen. Eenige Staten van Zuid- of Midden-Amerika schijnen spoedig een gezantschap bij den H. Stoel te willen vestigen.

Zonder den tegenstand van Frankrijk, dat alle christenen in het Oosten onder haar onmiddellijke bescherming wil houden, zou China reeds lang zijn gezant in Rome gehad hebben. Het vorig jaar stelde Maarschalk Tsaokun den H. Vader in kennis met zijn benoeming tot president van de Chineesche Republiek en verzekerde den Paus, dat hij alle pogingen in het werk zou stellen om de vriendschap van China met den H. Stoel nog inniger en hechter te maken. Een der eerste daden van den nieuwen president is geweest Ngr. Fabrègues, hulpbisschop van Peking, te benoemen tot zijn bijzonderen raadsman.

Japan is voornemens een gezant naar den H. Stoel te zenden en bereid, een Nuntius in Tokio te ontvangen.

Een hevig verzet vooral van de zijde der Boeddhistische priesters en propagandisten is daaraan voorafgegaan. En dit werd door de professoren der Staatshoogeschool gesteund.

Men betoogde van dien kant, dat het Vaticaan erop uit was, zich met de binnenlandsche politieke aangelegenheden der landen, waar het vertegenwoordigd is, in te laten. Verder was men ertegen, dat een Pauselijk Gezantschap niet onder controle en toezicht zou staan van het algemeen regeeringsbureau voor godsdienstige aangelegenheden en ten slotte meende men, dat de katholieken, die nog niet één procent der bevolking uitmaken (68000 op 70 millioen) geen recht op vertegenwoordiging hadden.

Er kwam ook een tegenbeweging, waaraan vele aanzienlijke staatslieden deelnamen, doch het Parlement verwierp ten slotte het crediet voor een Gezantschap bij den H. Stoel, vooral op nationale, anti-Westersche en Boeddhistischreligieuse gronden.

Langzamerhand echter luwde het verzet en thans schijnt het geheel overwonnen te zijn.

We zien dus dat vele, hoewel nog niet alle Staten door een gezant bij den H. Stoel zijn vertegenwoordigd. Onlangs heeft ook Rumenië onderhandelingen met het Vaticaan aangeknoopt tot het vestigen van een gezantschap en er zullen er nog wel meerdere volgen.

Met betrekking tot Frankrijk en het gezantschap bij den Paus verdienen nog eens de woorden, in herinnering gebracht, die de Fransche ministerpresident Duclerc, op 20 November 1882, dat is twaalf jaar na de wederrechtelijke inneming van Rome, sprak:

„Voor de gebeurtenissen, die een einde maakten aan zijn tijdelijke macht — aldus deze premier — was de Paus souverein van twee of drie millioen menschen. Dacht u, dat de Mogendheden hem gezanten zonden in deze kwaliteit? Frankrijk zond nooit gezanten aan een souverein, zooals de Paus er een was, als koning. Maar men zond gezanten naar den Opperpriester, die een groote politieke macht vertegenwoordigde. Welnu: ik vraag u, of gij denkt, dat die politieke macht des Pausen door zijn gemis van zijn aardsch koningschap is verminderd? Ik ben van meening, dat het voor niemand twijfelachtig is, of de H. Stoel is heden nog precies zoo'n groote politieke macht als in den tijd vóór-dat hem de tijdelijke macht werd ontnomen. Het is dus naar den Paus, naar den man met groote politieke macht, dat Europa gezanten zond. En daarom is men dat blijven doen, ook na het verlies der tijdelijke macht."

„Dacht u", zou resumeerde minister Souller later deze woorden, „dat de souvereiniteit van den Paus van een stukje grond afhing?"

Frankrijk.

De directeuren der postkantoren in Frankrijk hebben officieele instructies ontvangen om aan de brievenbestellers mondeling mee te deelen, dat zij hun kinderen van de christelijke scholen naar de atheïstische staatsscholen moeten overplaatsen.

Men bedreigt hen nog niet met ontslag, maar eischt van hen een onmiddellijk antwoord.

De instructie aan de postdirecteuren is *vertrouwelijk* gegeven met verbod voor de brievenbestellers om er over te spreken, waarschijnlijk met het doel om protesten te voorkomen. Deze order omvat alle categorieën van ambtenaren.

Een dergelijke huichelachtige instructie zond de nieuwe Minister van Onderwijs Br∴ FRANÇOIS ALBERT, wel de meest verwoede godsdiensthater van 't cartel, aan de prefecten, die hem hadden gevraagd of zij aan den eisch der onderwijzers, dat alle ambtenaren hun kinderen naar de staatsschool moeten zenden, zouden gehoor geven. De Minister begint onder den schijn van verdraagzaamheid met te verklaren, dat hij aan de onders de vrije keuze van de school voor hun kinderen niet wil ontnemen. Maar dan waarschuwt hij de prefecten — en men kent de macht dezer heeren in Frankrijk —, dat iederen, die zijn kind niet naar de staatsschool stuurt, den staat minacht en zij hem hierover hun ontevredenheid, moeten betuigen. Wat een ellendige huichelarij!

En dat gebeurt in Frankrijk, waar men met de leuze geurt: *Vrijheid, gelijkheid en broederschap.*

Italië.

Bij de opening van het het parlement op 14 Januari heeft Mussolini een ontwerp ingediend om de vrijmetselaarsloges in Italië op te heffen.

Een paar dagen te voren had het Groot Oosten van Italie dat gevaar reeds zien aankomen en besloot vrijwillig alle loges te ontbinden. De Italiaansche Groot-Meester zal zijn plaats blijven bekleeden in de loge: de *Areopaag* te Parijs.

Denzelfden dag dat dit ontwerp door Mussolini werd ingediend, bevatte het officieuse orgaan van het Vaticaan, de *„Osservatore Romano"* een artikel over de fascistische excessen, welke te Pisa en Arezzo tegen de katholieke organisaties begaan zijn.

Het Vaticaansche orgaan ziet in die geweldaden „de meest betreurenswaardige daden welke tot dusverre geconstateerd zijn". Het is van oordeel, dat deze daden „duidelijk de zuiverheid en onbekwaamheid doen uitschijnen van hen, die ze niet hebben kunnen verhinderen, zelfs niet de middelen hebben kunnen bedenken om ze te verhinderen.

De „Osservatore" besluit: „De regeering moet duidelijk verklaren, dat zij alleen het recht heeft de hoogste belangen van het land te verdedigen en dat de staatsmacht voldoende moet zijn om de openbare orde te handhaven. Voor de uitvoering van dezen plicht bieden de gebeurtenissen van Pisa en Arezzo de meest geschikte gelegenheid."

Brazilië.

Het Parlement van Brazilië heeft een ontwerp aangenomen, waarbij een som van f 65.000 geschonken wordt als bijdrage voor de oprichting van een Christusbeeld op den hoogsten heuvel in de omgeving van Rio de Janeiro.

Bij de behandeling van dit wetsontwerp hebben alle sprekers der rechterzijde openlijk getuigenis gegeven van hun Geloof. In den Senaat sprak IRENEO MACHADO: „De christelijke moraal, zooals zij ons voorgehouden wordt door de Katholieke Kerk, is in haar veelvoudige uitingen de zuiverste, de verhevenste en de eenvoudigste, welke twintig eeuwen lang de beschaving en de menschheid gesteund heeft. Dit standbeeld is als een heilige groet van Brazilië aan de grootste gestalte, die de menschheid ooit zag, een zinnebeeld van den vrede, de broederschap en de barmhartigheid."

Amerika.

De *Association Against the Prohibition Amendment* heeft tot de chefs der politie in 42 steden met een bevolking van meer dan 100.000 zielen het verzoek gericht, opgaven te mogen ontvangen, omtrent het aantal inhechtenisnemingen ter zake van allerlei misdrijven en bepaaldelijk wegens dronkenschap in de jaren 1917 tot en met 1923.

Aan dat verzoek is voldaan en de hierna volgende cijfers geven de uitkomst aan van het onderzoek:

Allerlei arrestatiën ter zake van:

	Allerlei misdrijven.	Dronkerschap.
1917	1.061.859	352.307
1918	1.000.505	261.693
1919	942.249	190.348
1920	966.202	148.429
1921	1.108.224	204.916
1922	1.275.886	280.936
1923	1.438.209	338.217

Uit deze cijfers volgt, dat het drankverbod in de beide eerste jaren na het in werking treden daarvan eenig gevolg heeft gehad, doch dat het aantal gevallen van misdrijf in het algemeen weder gestegen is boven dat van vóór de invoering, terwijl het aantal arrestaties ter zake van dronkenschap thans weder even hoog is als in het jaar 1917, toen het verbod nog niet bestond. (Het 18e amendement op de Grondwet der Vereenigde Staten is 29 Januari 1919 in werking getreden.)

Curaçaosche Inrichting voor Electriciteit.

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat, met het oog op de grootere uitgestrektheid van de Willemstad en de klachten die inkomen wegens het niet innen van de verschuldigde abonnementsgelden bij verscheidene aangeslotenen door de daartoe aangewezen personen, bepaald is, dat de betaling van het abonnement voor aansluiting in het vervolg geschieden moet ten kantore van de concessionarisse, de firma **S. E. L. MADURO & SONS**, *en dat de lichten, waarvoor het abonnement niet betaald is, uiterlijk op den laatsten dag van de maand volgende op die waarover het abonnement loopt, zullen worden afgekoppeld van de electrische geleiding, zonder eenige verdere kennisgeving.*

Deze maatregel zal worden toegepast te beginnen met het abonnement over de maand Maart d. j.

Curaçao, 13 Februari 1925.

De Directeur,
J. F. EVERTSZ.

2—3